

den engelske Lov ved Haanden; jeg havde den-
nemlig ikke tilstede, men saavidt min Hu-
kommeelse slog til, var Paastanden urigtig. Det
ærede Medlem svarede, at han ikke havde den
ved Haanden. Ved noget at opsætte at tage
Det er det lykkedes mig at faae Lovens til-
stede, saa at jeg nu kan give en Dplysning i
saa Henseende. Sagen er den, at det Insti-
tut, der i England svarer til den her fores-
slaaede Tvangsafford, kan virke under to for-
skjellige Vilkaar; der er et Enten—Eller,
hvorefter der under den sidstnævnte engelske
Bankerollow kan blive Spørgsmaal. Dette er
Sagens mine Hæfter; det maa jo være den
sidste Bankerollow, det ærede Medlem sigter til,
altsaa Loven af 1869, og ville De se efter i
dens Part I, 48, da ville De finde, at Afford
kan tilstedes under een af to Betingelser, med
andre Ord, at de 50 pCt. ikke ere en usæ-
dvanlig Betingelse! Den som den høitærede
Formand vil tillade mig det, skal jeg oplæse
nogle Ord af Artiklen paa Engelsk, og derefter
oversætte det. Det hedder: But such dis-
charge shall not be granted unless it is
proved to the court, that one of the
following conditions has been ful-
filled, that is to say either that a
dividend of not less than ten shillings in
the pound has been paid; or that a
special resolution of his creditors has been
passed; og Betydningen af a special
resolution fremgaar af Part I, 16, 8 —
a special resolution shall be decided by a
majority, in number and three-fourths
in value of the creditors present. —
Det vil altsaa sige, at een af to Betingelser
maa fyldestgøres, for at en order of discharge
kan gives. Enten maa en Dividende være
betalt af ikke mindre end 10 Shilling pr. £, altsaa
50 pCt., i hvilket Tilfælde der ikke
kræves Kreditorernes Samtykke, idet
Retten da afgjør Spørgsmaalet uden Kredito-
rernes Samtykke, eller, hvor der er et Kan-
give 50 pCt., der kan order of discharge
ikke udstedes uden speciel Resolution om, at
Kreditorerne ønske Udstedelsen af en saadan
Ordre. Om Betingelsen for en saadan Reso-
lution findes Bestemmelsen, som sagt i Part I,
16 Nr. 8, som siger, at en saadan Beslut-

ning tages af Kreditorerne med en Stemme-
flekthed, der beregnes saaledes, at der skal være
en Flekthed i Tal og fra Fjerdedelen i Vægt.
Man vil altsaa se, at disse Regler ere noget
bælt. Andet end det, de ærede Medlemmer an-
førte, og jeg kan tilføie, at, saavidt jeg erin-
drer, er der ikke i nogen fremmed Lovgivning,
der kjender Affordsystemet, optaget en Bestem-
melse som den, at der ikke med Kreditorernes
Samtykke kan indrømmes Afford, med mindre
den Paagjældende præsterer 50 pCt. Og hvor-
for? Fordi det vil sige det Samme, som at
dette Institut ikke paa nogen Maade i Virke-
ligheden skulde komme til Anvendelse, skjøndt
Principet anerkjendes. Naar det andet ærede
Medlem af Mindretallet gjorde gjældende, at
man hørte Klager fra de tilgrændsende Lande
om det der gjældende Affordsystem, at der i
det Hele var Misfornøielse tilstede med Afford-
systemet, saa kan det ikke falde mig ind at
ville modsigte dette; man hører jo altid Kla-
ger i saa mange Retninger; men, naar Spørgs-
maalet er om, hvorledes Udviklingen gaar for
sig, saa maa man ikke holde sig til Enkeltes
Klager, men til Landenes Love, til de Beslut-
ninger, der tages af de lovgivende Forsamlin-
ger, og det er da vitterligt, at siden det Tidspunkt
1858, hvortil det ærede Medlem hen-
viste, har der mere og mere arbejdet sig den
Gjældselse frem, at den strenge Privatret,
den formelle Privatret paa dette Punkt
under saadanne Betingelser burde vige for en
høiere Ret. Naar man altsaa taler om, at
Affordsystemet ikke kan forsvares fra et retligt
Standpunkt, saa maa man vel vogte sig for
den Misforstaaelse, som kan flyde af, at Ordet
"retligt" kan tages i mere end een Betydning;
der kan ellers let komme noget Tvetydigt i
Udtalelsen. Det forholder sig rigtigt, at efter
den strengeste Privatretsbetragtning kunne
Kreditorerne ikke paa nogen Maade tvinges
til at eftergive nogen Del af Gjælden, naar
de ikke ville det; men netop en høiere Rets-
anskuelse har arbejdet sig igjennem i de euro-
peiske Lovgivelser, at den strenge formelle
Ret her bør brydes, men ganske vist kun under
særegne betryggende Betingelser, en Anskuelse,
som det ærede Medlem jo selv har vedkjendt sig,
thi var Tvangen overhovedet utilstedelig,